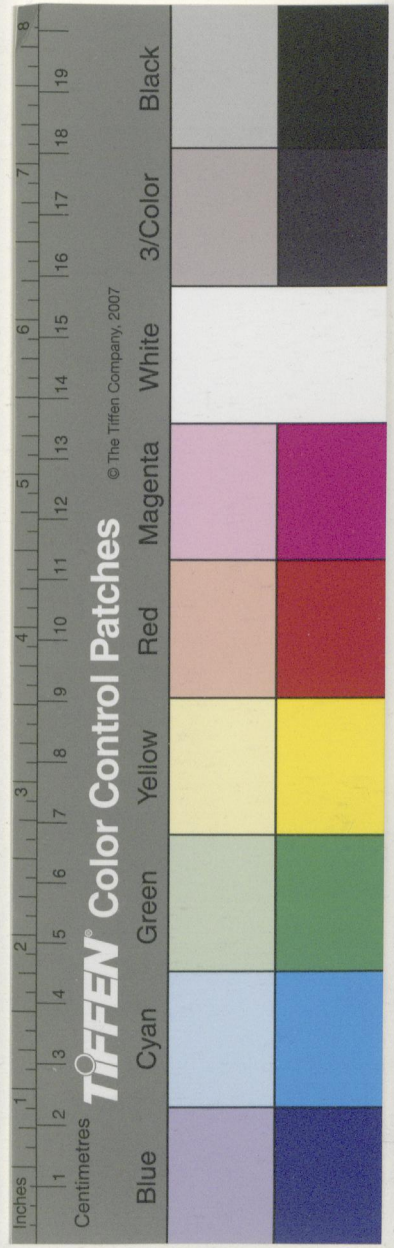

Den första boken som jag har skrivit är en liten berättelse om min barndom. Den är skriven på svenska och är en liten berättelse om min barndom. Den är skriven på svenska och är en liten berättelse om min barndom.

var så god, och helsade på oss, det
var soligt och träffa honom, samt
att äfven lite få höra af er.
Hur är det nu riktigt med dig älskade
Emilie? äro ej dina krafter nu redan
heldade som för? och din hälsa som vanligt
dels huru riktigt var det ej, om vi en-
gång finge höra, att den någons-
ma svindeln äfvergifvit dig; so-
det var en stor glädje för oss alla;
mätte du stolta ej alltför ofta på
af den. — När Nyberg nu resa så
blir det åter tyst och tomt här, jag
tänker att barnen skall tycka att
denna tid gått alltför fort för den,
så den nu är slut redan. De hafva
väl ej mycket kunnat vara ute,
för den mycket snön gissar jag.
Nog höra vi varit borta nog in-
snöga de? efter sådana förfärliga
snöfall. Äfven i går, och i dag har det
snöat ganska mycket här, och vi
ha tänkt på Bernete som i merse

Jag har varit i Stockholm i några dagar, och jag har varit i Stockholm i några dagar, och jag har varit i Stockholm i några dagar.

skulle resa, att han haft svårt. Mätte
det i morgon vara väskert för barnens
skull. — Kunde vi igår fara till Öster-
sundom till kvällen? orkade du med?
Vi ha inte hört af Backmans, och tro
att de ej varit ut tillver, ty det var så
osäkert när jag i veckan träffade Rosa.
Det gossearne Lybeck, tänkte ej heller fram,
månijon Mikael, om han hade fått
Clide med sig, men han hade sig ha
så mycket arbete, trodde det ej skulle
bli för af, och raskigt väder skulle de
haft om de rest. Ledsamt var det, att
flickorna ej fick Snellmans till sig,
som ämnat var. —
Påskhelg var vi hos Ludwigs på
ägg, bedda, gossearne med. Påskhelgens
afven de alla här hos oss, jag hade
äfven Clide Lybeck, Maria och
Clina som sista året bodde hos oss,
samt Backmans, men de voro då
redan bortbedda) de hade sig med
skriftekar, Ludvig med, och voro

+ Her var också en annan som
 som på mycket tycker om ring, kan också gå till
 rätt munttra. En lek som det ^{47:a 6 ord} gafs rim,
 åt svar och en, att skrivas en vers af,
 och Rafaels var den bästa, ganska bra.
 Vi voro i flere än 10, men ^{hade} så trängt och
 hett ^{så} var de så små låga rum; och
 det är alltid minnarna, att de folk
 till sig och plågas är nog slumra, men
 någon gång måste vi också de våra
 närmaste. Att Buckmans i kom var
 visst därför bra, Schatins kunde vi
 ej be. Gafvne var till middagens äfven, och
 långfredagsafton på the', jag tycker alltid
 att det är så synligt med dem, då jag
 vet att de sitta der ensamma, men det
 tycker de kanske ej själva. Gerna
 komma de än då när jag besöker dem,
 tycker det. Jag har flera gånger varit hos
 dem, de ha så bra. — — I morgon
 är det ju Tant B. födelsedag, och vi hade
 ämnat sitta som vanligt på förmiddag
 men nu fick vi bejudning på middag
 i morgon, det blir väl i så fall. Therese
 och Alina och några andra flickor och

